

Муки творчості

Тетяна Булат

- Ми десь це чули, — грубо пролунає!
І автору вмить стане так незручно...
Він риму через серце пропускає,
Щоб слово в душу потрапляло влучно.

Він ніц не крав, не підглядав ні в кого,
Він сам літа в літературних хвилях.
Буває поспіхом, що зіб'ється з дороги,
Заплутається в формах і у стилях...

Відчує муки творчості без рими,
Коли сказати хоче, та не може.
І, ніби нитки Всесвіту незримі,
Слова сплетуть в єдине, світле, гоже.

І знову пролунає: — Ми це чули!
Образити так легко без причини.
- А де?
- Та я, мабуть уже й забула!
І знову муки творчості хвилини...

Насправді, автор слави не шукає,
Ні грамот, ні потреби вихваляння.
Він просто пише, те, що відчуває,
А вам – вирішувати, вартий він визнання?